

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku S. B.

przy [...]o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 lutego 2018 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Gminy Miasto R.

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 4 maja 2017 r., sygn. akt V Ca .../16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2016 r., Sąd Rejonowy w R. stwierdził, że wnioskodawca S. B. nabył przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 1962 r. własność bliżej opisanej w postanowieniu nieruchomości. W apelacji od tego postanowienia uczestnik postępowania Gmina Miasta R. zarzuciła naruszenie art. 236 k.p.c., art. 235 § 1 k.p.c. art. 227 k.p.c. przez niezgodny z nimi sposób przeprowadzenia dowodów, wadliwą ich ocenę w świetle art. 233 § 1 k.p.c. skutkującą poczynieniem błędnych ustaleń stanowiących podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia.

Postanowieniem z dnia 4 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w R. uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania, dzieląc zarzuty procesowe apelacji i stwierdzając, że treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia uniemożliwia całkowicie kontrolę instancyjną z uwagi na niemożność zrekonstruowania toku wyводу Sądu Rejonowego i w konsekwencji nierozpoznanie istoty sprawy o zasiedzenie.

W zażaleniu na to postanowienie uczestnik postępowania Gmina Miasta R. zarzuciła naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. i wniosła o uchylenie postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W świetle art. 394¹ § 1¹ k.p.c., w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Jest ono skierowane przeciwko uchyleniu przez Sąd drugiej instancji wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, a więc ocenie Sądu Najwyższego może być poddany jedynie ewentualny błąd sądu odwoławczego przy kwalifikowaniu określonej sytuacji procesowej, jako odpowiadającej powołanej podstawie orzeczenia kasatoryjnego. Ustawowe przesłanki uchylenia orzeczenia Sądu pierwszej instancji zostały w art. 386 § 4 k.p.c. określone wąsko, stąd w przypadku wniesienia zażalenia kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do zbadania, czy istotnie doszło do nierozpoznania istoty sprawy lub też czy faktycznie istnieje w realiach rozpoznawanej sprawy konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Respektowanie tych uregulowań nie może jednak doprowadzić do przeniesienia całego ciężaru prawidłowego i zgodnego z k.p.c. postępowania

dowodowego i merytorycznego rozpoznania sprawy na etap postępowania apelacyjnego, a to z uwagi na zakwestionowanie w ten sposób kontrolnego aspektu tego postępowania oraz pozbawienia w istocie stron możliwości poddania końcowego rozstrzygnięcia sprawy kontroli instancyjnej. Należy więc podzielić argumentację Sądu drugiej instancji wskazującą na poważne naruszenie przez Sąd Rejonowy zasady bezpośredniości oraz zasadnie stwierdzającą, że nie można ustalić, z jakich przyczyn Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek, dokonując analizy przekształceń własnościowych oraz posiadania działek nr 9, 33/1, 33/2 i 57/2 położonych w D. obecnie R., w oparciu o nie przewidziany przepisami procesowymi dowód „z akt sprawy I Ns.../74”, dotyczącej innych działek gruntu, niż objęte rozpatrywanym wnioskiem.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 108 § 2 k.p.c.).

kc

aj